

Διχαίρεις και τῶ Πειραιῶς τὰς πόλεις μὲ λεμόνια
 και μερικὰς σαρόλλαις,
 κι' ἀμέσως διαπύλις γυρεύουν γιὰ τὰ ψώνια
 και σοῦ κολλοῦν σὰν βδέλλαις.

Ἴδου και νομοσχέδιον πραγματικῆς θυσίας
 πῶς νὰ δοθῆ διπλὸς λουφὸς 'στὰ πρὶβιὰτα τῆς στάνης,
 ἴδου και νομοσχέδιον περὶ κυνηγεσίας,
 σὰν κυνηγῆς πολλοὺς λαγοὺς 'στὸ τέλος κἄποιον πιάνεις.

Νὰ και νόμος ἐπαυξάνων τῆς συντάξεως τὸν χρόνον
 και τὸ γῆρας ἀσφαλίζων κάθε πίνητος Πληθῆσιου,
 ἔως οὐ βρεθῆ Ταμίας ἀπλοχέρης και σουφρόνων,
 ποῦ κι' ἐμᾶς μὲ τὰς συντάξεις θὰ μᾶς ἔχη διὰ βίον.

Περιούσιε λαὲ μου, σὲ συγχαίρω ..γιὰ χαρὰ σου,
 κι' ὁ Σιμόπουλος σοῦ τόπει πῶς δὲν γάνεις τὸν παρὰ σου,
 κι' ἔχε πίστιν πῶς σημεῖα θὰ γενοῦν και τέρατα
 και μὴ 'μέρα θὰ καθίσῃς 'στου βωβῆσι τὰ κέρατα.

'Αραμπᾶς περνᾶ,
 σκόνη γίνεται,
 ὁ λαὸς φτηνά
 τρώει, ντύνεται.

'Αραμπᾶς περνᾶ,
 σκόνη γίνεται,

ὁ λαὸς κερᾶ
 και σοῖς πίνεται.

'Αραμπᾶς περνᾶ,
 σκόνη γίνεται,
 ὁ λαὸς ξανά
 φτύνει, φτύνεται.

Και καμπόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Πέτρος Ὀρλάνδος, ἀδελφὸς τοῦ Γεωργίου τοῦ Σπετοσερῆ,
 και κάλλιστο κι' ἀσίκικο τοῦ Πειραιῶς παιδὶ,
 μὲ τὴν Μαρῖαν Καρατζᾶ ἔγινε τώρα ταῖρι,
 ἀρίστην κόρη τῶν Πατρῶν, ἀβράν τε κι' εὐεῖτῃ.
 'Στὰς Πάτρας ἐτελειώθησαν οἱ ζηλευτοὶ τῶν γάμων
 κι' ἔρριψε πλούσιον ἔχει χρυσῶν εὐχῶν ποτάμι.

Μετὰ χάριτος πολλῆς
 συλλογῆ πολυτελεῆς
 νέων Μυσθιοτορμημάτων ἐλεκτηῶν τοῦ Χρήστου Χιωτῆ
 τοῦ γνωστοῦ τυπογραφείου, τῆς «Κορίνθης» ὀηλονότι.
 Τρεῖς φοραῖς τὴν ἑβδομάδα μὴ δακρά κάθε φύλλον
 κι' ἔσωσαν αὐτὰ πρὸς γυῖσι ἀμφοτέρων μας τῶν φύλων.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μας, καρλατίπα πατριώτου,
 ἀριθμὸς τριαντατρία, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.